

[Hjermind.]

og sammenholde det med Bilag 1, der er en Oversigt over de domfældte og Varetægtsarrestanterne, danne sig et Skøn over, hvad Revisionsforslaget vil betyde med Hensyn til Løsladelser. Det vil nemlig betyde, at af de 11 300, der i Øjeblikket sidder enten som domfældte eller Varetægtsfanger, vil der blive løsladt ca. 6 800 Personer i Løbet af Marts og April Maaneder. Jeg tror, at disse Tal, som man kan finde ud af Betænkningen ved at sammenholde de nævnte to Steder, vil betyde, at der vil blive løsladt i de kommende Par Maaneder: 500 Frikorpsfolk, ca. 1 500 SS-Mænd og Folk, der har været i anden tysk Krigstjeneste, ca. 1 000 O. T.-Folk, ca. 1 800 Vagtmænd, ca. 500 Sommermænd, ca. 400 Brandmænd og formentlig en 600—700 tilhørende en Gruppe, der er betegnet som Zeitfreiwillige, altsaa i alt ca. 6 800.

Se, det er det, det forelagte Lovforslag betyder, og det er i og for sig det, det høje Folketing skal tage Stilling til, om man synes, at disse Strafnedsættelser og Løsladelser i et saadan Omfang er noget, man kan antage. Jeg ved naturligvis godt, at en Del af de 6 800, jeg har nævnt, ogsaa vil komme ud i Løbet af kortere Tid efter den gældende Lov, men jeg tror dog ikke, at der tilnærmelsesvis vil være Tale om det Tal som efter Revisionsforslaget.

Det er paa denne Baggrund, at der i mit Parti er Betænkeligheder ved at gaa til en Revision i det Omfang, der har fundet Udtryk i det foreliggende Lovforslag.

Andre Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg ikke opholde mig længe ved. Jeg synes, der er enkelte Bestemmelser, som er blevet bedre formuleret. Opdelingen af § 16 er bedre end i den nuværende Affattelse, men jeg forstaar, — det er i og for sig vigtigt at faa klaret —, at det er den højtærede Justitsministers Opfattelse, at Indholdet vil være det samme som i den gældende § 16.

Med Hensyn til § 6, der indeholder Bestemmelse om Fortabelse af almen Tillid, ser jeg med Tilfredshed, at man blandt de Rettigheder, der fortabes, har optaget Retten til at virke ved Dagspressen eller periodiske Tidsskrifter som Udgiver, Redaktør eller Medarbejder. Dette Forslag blev, som nogle vil erindre, stillet af det ærede Medlem Hr. Bøgholm under Behandlingen i Maj Maaned, og jeg synes, det er en rigtig Tilføjelse til § 6.

Enkelthederne i Anvendelsen af § 6 vil jeg i øvrigt finde det rigtigt, at vi vender tilbage til i det Udvalg, der skal behandle

Straffelovsforslaget, men jeg kan dog sige, at jeg har den Opfattelse, at det kunde være rigtigt at overveje Muligheden af at lade de tre førstnævnte Rettigheder, de saakaldte offentligretlige Rettigheder: Stemmeret og Valgbarhed, Retten til offentlig Tjeneste og Hverv, Retten til at gøre Militærtjeneste, være fortabt for paagældende enten for bestandig eller for en længere Tid end de 5 Aar, der er Tale om efter Revisionsforslagets § 6.

Om Ændringen i Retsplejelovstillægget skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Ogsaa dér maa man vel fremhæve, at det i det store og hele hviler paa samme Princip som den gældende Retsplejelovs Ordning. Jeg vilde imidlertid for mit eget Vedkommende gaa ud fra, at man i Udvalget vil overveje endnu en Gang det Spørgsmaal, vi drøftede under Behandlingen i Maj Maaned, om Adgangen til at paaanke disse Domme.

Der blev i Maj Maaned sagt mange kloge og rigtige Ting om den gældende Straffelov. Noget af det klareste og skarpeste, der blev sagt — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere det —, blev sagt i Landstinget, hvor et Medlem af Landstinget sagde:

„at det danske Folk med rolig Samvittighed kan staa bag ved den Rigsdag, som i disse Dage vedtager en Straffelov, der behandler de Forbrydere, som denne Tid har fostret, saaledes, som de bør behandles.“

Denne klare og bestemte Bemærkning kan jeg i og for sig tilslutte mig. Det var den højtærede nuværende Justitsminister, der som Medlem af Landstinget gav Loven denne Udtalelse med. Hermed være ikke sagt, at man ikke for det skulde kunne ændre eller komme til større Klaring af eller til nærmere Kendskab til Enkeltheder deri, men det viser det, som jeg i min Indledning sagde var vigtigt, at Lovforslaget den Gang blev mødt med Enighed og Tilslutning, og jeg betragter det som overmaade vigtigt, hvis ogsaa Revisionsforslaget nu kunde forlade Rigsdagen i Enighed.

Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen fremsatte nogle Bemærkninger om den Sag, der gav Anledning til Strejkerne og Urolighederne forleden Dag, og det ærede Medlem sagde, at han forstod godt, at man kunde være misfornøjet med denne Dom. Jeg vil gerne derom sige, at naar jeg ikke kender Enkelthederne i en saadan Sag eller Baggrunden for en saadan Sag, vil jeg altid være meget forsigtig med at give Udtryk for, at jeg kan forstaa Misfornøjelse med Dommen. For mig staa det saaledes, at det er ganske